

یک تیم واقعی در دوحه

تا پای جام برای ایران

امیر اسدی

روزنامه نگار

«تا پای جان برای ایران» یک شعار جذاب و دلنشین برای تیمی که قرار است در جام ملت‌های آسیا شرکت کند و به موفقیتی بزرگ دست یابد. بازیکنان تیم ملی و کادرفنی همیشه این شعار را در زمین نشان داده و به نمایش گذاشته‌اند. نمونه‌های بسیاری از این دست وجود دارد که ذکر آن شاید این شعار مهم را در ذهن‌ها تداعی کند.

سال ۲۰۱۸ و بازی با مراکش را هرگز از یاد نمی‌بریم. اواسط نیمه دوم بود که این بازی حساس با فشار بی‌سابقه مراکش برای به ثمر رساندن گل برتری دنبال می‌شد. امید ابراهیمی یکی از بازیکنان تیم ملی بود که وظیفه جنگ‌های میانه میدان را بر عهده داشت. آن هم مقابل گروهی از بازیکنان که جملگی در لیگ‌های معتبر بازی می‌کردند. امید تا آخرین لحظه تلاش کرد و بیشترین انرژی را در زمین گذاشت اما باید تعویض می‌شد چون دیگر توان حضور در زمین را نداشت. وقتی امید از بازی خارج شد، تصویر او را هنوز در ذهن داریم. جای استوک‌های بازیکنان حریف روی بدن امید نمایان بود و همین مسأله نشان داد او تا پای جان برای تیم ملی انرژی گذاشته است.

بازی با اسپانیا قدرتمند در کازان و جام جهانی

۲۰۱۸ روسیه. اسپانیا با تمام بازیکنان مشهور خود وارد زمین شده بود تا با کسب سه امتیاز مقابل ایران بتواند نام خود را به عنوان مدعی صعود مطرح کند. در دقایقی از بازی، اسپانیا با اتکا به توانایی‌های ستاره‌های خود تلاش کرد به دروازه ایران برسد. در یکی از صحنه‌ها، مهاجمان اسپانیا حتی تا محوطه شش قدم هم رسیدند اما بازیکنان تیم ملی خودشان را روی توپ انداختند و البته با ضربه‌های بازیکنان اسپانیا به بدن‌شان مواجه شدند. رامین رضاییان از جمله این بازیکنان بود که کوشید اجازه ورود توپ به دروازه ایران را ندهد و اتفاقاً موفق هم بود.

بازی با انگلیس در جام جهانی ۲۰۲۲ اتفاقات بسیاری را در خود جای داد. ورزشگاه اسپورت خلیفه قطر میزبان رقابت دو تیم آسیایی و اروپایی بود. بازیکنان انگلیس در دقایق نخست فشار عجیبی را به خط دفاع و دروازه‌بان ایران وارد کردند تا خیلی زود به گل برسند. در یکی از ارسال‌ها، علیرضا بیرانوند و مجید حسینی با هم برخورد کردند و همین مسأله باعث شد تا بازی برای دقایقی متوقف شود. بیرانوند به دلیل شکستگی بینی قادر به ادامه بازی نبود و با صورت خونین از زمین خارج شد تا اتفاق تلخ و نگران‌کننده‌ای اردوی تیم ملی را تحت تأثیر قرار بدهد. شجاعت بیرانوند و از خودگذشتگی او در این صحنه مثال‌زدنی بود. مصدومیت او به حدی بود که بازی با ولز را نیز از دست داد.

بازی با ازبکستان در تورنمنت کافا. دو تیم به

فینال این تورنمنت رسیدند و مقابل هم قرار گرفتند تا جام را تصاحب کنند. در نیمه اول اتفاق تلخی برای سعید عزت‌اللهی رخ داد. سر او شکست و ۱۳ بخیه خورد. سعید اما برای اینکه در زمین باشد، چند دقیقه تحت درمان قرار گرفت و سر شکافته شده خود را با نظر پزشکان بخیه کرد. او با یک کلاه مشکی بازی را ادامه داد و یکی از بهترین نمایش‌های عمر فوتبالی خود را ارائه داد. شاید اگر از خودگذشتگی و فداکاری او نبود، ایران در آن بازی ضربه می‌خورد و حتی جام قهرمانی را از دست می‌داد که خوشبختانه این اتفاق رخ نداد.

بازی ایران و قطر در فینال تورنمنت اردن در شرایطی برگزار شد که مرتضی پورعلی‌گنجی یکی از بازیکنان ثابت تیم ملی بود. مدافع پرسپولیس روی یکی از بازیکنان حریف تکل زد و مصدوم شد. خودش می‌گوید صدای تق آمد و فهمیدم رباط صلیبی‌ام پاره شده است. مرتضی برای موفقیت تیم ملی نه تنها زانوی خود را به تیغ جراحی سپرد بلکه ادامه لیگ بیست و سوم و همچنین جام ملت‌های آسیا را از دست داد. او حالا همراه تیم ملی است تا به جای حضور در زمین، همراه بازیکنان باشد و به آنها برای موفقیت انگیزه بدهد.

آرزوی مان برای تیمی که «ملی» است

حامد جبرودی

روزنامه نگار

در روح و جان من، می‌مانی ای وطن به زیر پا فتد آن دلی، که بهر تو نلرزد شرح این عاشقی، ننشیند در سخن که بهر عشق والای تو، همه جهان نیرزد حتما تا کتون برای یک بار هم که شده این شعر را شنیده‌اید. این سروده‌ها، قسمتی از شعر «ای ایران» ساخته زنده‌یاد تورج نکهبان است که با صدای دل‌انگیز خواننده فقیه، استاد محمد نوری در ذهن بسیاری از ایرانیان نقش بسته است.

شعری که از تمام کلمات، موسیقی و صدای خواننده آن عشقی به میهن حس می‌شود. میهنی به نام ایران که هر هموطن عاشقی آن را با تمام وجود دوست دارد. کشوری که حالا تیم فوتبالش قرار است در تورنمنت مهم جام ملت‌های آسیا شرکت کند. مسابقاتی که شعار «تا پای جان، برای ایران» برای آن انتخاب شده است. در این ۱۰ سال و زمانی

که بحث حمایت از یوزبلینگ ایرانی مطرح شد و طرح یوز روی پیراهن تیم ملی نقش بست، از ملی پوشان فوتبال ایران به عنوان «یوزها» نام برده شد اما وقتی از تیم ملی ایران حرف می‌زنیم، باید به این نکته توجه داشته باشیم که واژه «ملی» تنها درباره تیم ایران به کار برده می‌شود و در واقع، ملی لقبی است که این تیم آن را یدگ می‌کشد. مثل سلسانو که لقب برزیل است، آلبی سلسسته که لقب آرژانتین است یا لاروخا که به اسپانیا گفته می‌شود و آنزوری که لقب تیم ایتالیا است. ایران هم تیم «ملی» است. لقبی که برخاسته از ملت ایران است. ملتی که همیشه دوشادوش هم بوده‌اند و حالا هم قلب‌شان برای تیم ملی می‌تپد. گاه شده که انتقادهایی هم به تیم ملی وارد شده و به رفتار مربی و بازیکن اعتراض شده است اما به ماهیت وجودی تیم ملی هیچ انتقادی وارد نیست. تعارف که نداریم، همه ما یا پرسپولیسی هستیم یا استقلال، تراکتوری هستیم یا ملوانی، طرفدار نساجی هستیم یا صنعت نفت. خلاصه یک تیمی

هست که آن را دوست داشته باشیم اما وقتی پای ایران وسط می‌آید، همه طرفدار تیم ملی هستیم. فرقی هم نمی‌کند سرمربی اش امیر قلعه‌نویی باشد یا کارلوس کی‌روش و برانکو ایوانکوویچ. همه عاشق آن پیراهن‌های سفید بکدست هستیم که ستارگان فوتبال ایران، آن را به تن می‌کنند و در میدان برای سربلندی تیم کشورمان تلاش می‌کنند. حالا هم منتظریم در دوحه، با گلزنی‌های مهدی طارمی، سردار آزمون یا هر ستاره دیگری، نام ایران در ورزشگاه‌ها طنین انداز شود.

یک تیم واقعی و کامل

ستارگانش برای یک هدف و برای موفقیت هم‌قسم شده‌اند. تیمی که در آن همه ۲۶ نفر می‌خواهند در کنار هم و برای هم بازی کنند و هیچکس به خودش فکر نمی‌کند. از آخرین اردوی تیم ملی در کیش اخبار امیدوارکننده‌ای به گوش می‌رسد. تیمی که در اردوی کیش اتحاد، صمیمیت و همدلی را بار دیگر معنا کرد و نشان داد یک تیم واقعی است.

عکسهای مخابره شده از اردوی کیش، یک تیم باروجیه، شاداب و صمیمی را نشان می‌داد که همه از حضور در کنار هم و حضور در تیم ملی لذت می‌برند و با هم یکدل و همراهند. لیخندهایی که هیچگاه از صورت‌ها محو نمی‌شد و گاه بدل به قهقهه

می‌گشت. پشت این صورتک‌های خندان اما دنیایی از انگیزه و جدیت نهفته شده. چهره‌های مصمم و جدی که برای هدف‌شان حاضرند جان بدهند و می‌خواهند این خنده‌ها و لیخندها با شدت و حدت بیشتری در شب فینال تکرار شود. همه ابزار رسیدن به این هدف مهیاست. تیمی که حاضر است برای هدفش و برای پرچم ایران از همه چیز بگذرد و به جام چنگ بزند.

این شعار حماسی و جذاب جانمایه همان چیزی است که در تیم ملی جاری و ساری است. ستاره‌هایی که برای وطن حاضرند جان بدهند تا این پرچم بالا باشد. تا پای جان برای ایران و تا پای جان برای جام.

برای این انتخاب، روی چند شاخصه کار کردیم علوی: شعار تیم ملی مورد استقبال قرار گرفت

محسن ذاکری

روزنامه نگار

شعار تیم ملی برای حضور در جام ملت‌ها مشخص شد. «تا پای جان برای ایران» این شعار است که امیر علوی مدیر روابط عمومی فدراسیون فوتبال درباره‌اش توضیح

می‌دهد: «به رسم چند دوره اخیر جام جهانی و جام ملت‌های آسیا کاروان اعزامی تیم ملی با یک شعار رسمی وارد رقابت‌ها شد. سال پیش قبل از آغاز جام جهانی از طریق دپارتمان مسئولیت اجتماعی یک فراخوان ملی برای دریافت شعار پیشنهادی از طریق شبکه‌های مرتبط با تیم و فدراسیون فوتبال انجام گرفت که با استقبال عمومی مواجه شدیم. در کارگروهی که با حضور معاون فرهنگی و ورزش همگانی وزارت ورزش و جوانان، دبیر شورای فرهنگ عمومی کشور، سرپرست دفتر امور فرهنگی وزارت ورزش و جوانان و کارشناسانی از وزارت ارشاد و فرهنگ اسلامی و همچنین رئیس دپارتمان مسئولیت اجتماعی فدراسیون فوتبال تشکیل شد، شعارهای دریافتی براساس شاخص‌هایی چون کوتاهی و قابلیت به یادسپاری، آهنگین بودن و دارای ظرفیت انگیزه‌بخشی و مبارزه‌جویی و همچنین همدلی مردم و وفاداری بازیکنان مورد بحث و بررسی قرار گرفت. با بررسی شعارها و شاخص‌های اعلامی، شعار تا پای جان برای ایران، با توافق جمعی اعضای کارگروه انتخاب شد و خوشبختانه صدا و سیما، رسانه‌ها و نهادهای مختلف از این شعار استقبال کردند. به همین دلیل شعار فوق را بدون هیچ تشغیری مجدداً انتخاب و برای کمیته برگزاری مسابقات اعلام کردیم و نمود آن را در فعالیت‌های رسانه‌ای تیم، بازیکنان و فضاهای محیطی شهری خواهیم دید.»